

VON SUONEGGE (KONRAD ŽOVNEŠKI)

Konrad Soneški (ok. 1422 - 1441)

Von Suonegge, v: Carl von Kraus,

Deutsche Liederdichter des 13.

Jahrhunderts, Bd. I, Tübingen

1952, pod št. 57.

Prevedla: A. Janko in T. Pretnar.

SLANA IN NENAVADNI SNEG

sta pobrala majsko cvetje,

gola gmajna sta in gozd.

Boljši čas vzcvete v obeh,

ko spet podari poletje

njima - meni ne - radost.

A morda mi podari jo

moja ljubljena Gospa,

sicer v žalost mi dehtijo

rožice in detelja.

Dana ji je vsa krepost -

srečonosno čisti, lepi,

ki me v vedno skrb peha,

da ne vem, kaj je prostost,

mrem pod sužnjimi oklepi

zvest tlačan brez upanja.

ko bi le mi dopustila

poljubiti ustnice,

bi v življenje povrnila

mi zgubljeno upanje.

xxx

*SEM OBETAL SI POLETI,
da bom venomer vesel,
zdaj začenja me skrbeti,
kaj v ljubezni sem sprejel;
službo* mi bo vso razgnala,
žalost v moj dom priklicala,
komaj bom skrbem ušel.*

*Ko se smeh v spomin prikrade,
ki mi polnil je srce,
naj se kar znebim naslade,
ko smejočo gledam te,
ljuba? Vse se v nič obrača,
varuhom nečast bo plača,
ker od njih trpim gorje.*

*Prosim milosti, Gospa, Te,
sam ponujam se v dokaz
Tvoje čednosti bogate.
Naj od nje bom srečen jaz.
Mar bi rada dovolila
da ljubezen me bo ubila,
reši me, dokler je čas!*

x x x

*Minne Dienst = služba ljubezni

*LJUBEZEN MOJA SLADKA, TI ME SILIŠ,
da moram Nji, ljubezni vredni, peti,
in ko se skoz oči v srce mi vsiliš,
storiš, da moram le po Nji hlepeti
do dna srca, ljubezni temelja.
Edino Bog izmisliti si zna
ta ljubek smeh, ta rdeča usteca.*

*Mar v laški, nemški že deželi si
lepoto tako kdaj uzrl v dekletu:
kot angel čisto v varstvu čednosti,
da nič ji ni enakega na vsetu.
Ne vem, če sploh kje taka je gospa.
Edino Bog izmisliti si zna
ta ljubek smeh, ta rdeča usteca.*

*Ko prvikrat sem ljubljeno ugledal,
sem mislil, da je sam krilatec božji,
verjel sem, da z njo v raju bom posedal,
a me pahnila je v pekel najstrožji,
še sam ne vem, kdaj me je omrežila.
Edino Bog izmisliti si zna
ta ljubek smeh, ta rdeča usteca.*

x x x